

המשלה מבקשת את עזרת העיתונות כדי לרמות את המדינות הזרות

האם מותר למדינה לעזור לאנשי העסקים שלה לרמות? התשובה הברורה שלילית. אבל בישראל, נראה, הכל מותר, ובעיקר כאשר מדובר ב"לרמות את הגוים" — שהרי העולם כולו נגדנו.

רק לפני שבועיים התפרסם ברבים פסקדין של שופט בית-הדין הפדרלי במנהטן, ניו יורק, על מקרה בו התברר כי לפקיד משרד-המיסוי-המסווג תעשייה ידוע שיצאנים מווייטים מיסמכים כדי להגדיל את הייצוא, והפקידים לא רק מעלימים עין, אלא תובעים את חלקה של המדינה ברווחים המוגדלים. קבע השופט: "לרמות מכס בחוץ-לארץ זו חרפה. ואף-על-פי-כן יש כניראה פקידים במשרד-המיסוי-המסווג העשוי, אשר במהלך ובתוקף תפקידם גולשים למעורבות במעשי שים ניספדים כאלה, ועוד תוך התיימרות לערב בהם את הממשלה שלנו."

פסקדין זה זכה בעיתונות לסיקור צנוע בלבד, שכן איש אינו מתגוש ממעורבות הממשלה בהונאות לצורכי ייצוא. אולם עתה באה הממשלה ומבקשת מאנשי

לחברי המאגזין של רב, הננו להביא ליריעתכם את פנייתו של דובר מסדר המסחר והחפטיה, גר סואן.

כ כ ר כ ה

מטה סלו	מאיר בן גור
ל"ר המאגזין	המזכיר הכללי

ה"מר פסק נדרמים לנו קסיום כארבוניים כינלאומיים כדוגמא בא"ס, בשל הימנעות בעתונות כמרחים כמד: פרמיות ליצואנים המפריצי יצוא. כידוע לכס הביטוי הטבור אצלנו הוא החזר מיסים עקפים ואנו מעוניינים כי גם בעתונות יסחטנו בכיסוי זה.

שיהיעיתונות לעזור לה לטשטש מעשים כאלה. בימים אלה העבירה אגודת העיתונאים בתל-אביב פנייה חתומה בשמה, אל כל הכתבים והעורכים הכלכליים, בה משטחת בקשת משרד-המיסוי-המסווג העשוי לא לחשוף הונאות ממשלתיות בייצוא. כידוע נותנת הממשלה עזרה ליצואניה, בניגוד לתקנות המכס עליהן התמה, ולשם טישטוש היא מכנה עזרה זו בשמות רבים ושונים. עיתונאים אחדים קראו לילד בשמו, ועתה מבקשת הממשלה, בהמלצת אגודת העיתונאים, לא לגלות את ההונאה ברבים.

כאשר חתם משרד-המיסוי-המסווג העשוי על פנייתו, ודאי לא חשב כי מי שמב-קש לעזור לו ברמאות כלפי מדינה זרה, יתקשה למנוע מאזרחיו לרמות אותה-עמו. כאשר חתם המזכיר הכללי של אגודת-העיתונאים על המכתב, ודאי לא זכר את תקנות האתיקה של העיתונאים, המחייבות אותם לכתוב את האמת, ואת האמת בלבד.

נשירות מפא"ל

צרות בלוויין-אפשטיין

לא עזרה לו לגיל לוי, מנכ"ל פא"ל אמריקן ביס-המלח, העובדה שרק לפני עשרה ימים התחתן עם הדיילת סנד"ר. הנהלת פא"ל-המלח החליטה כי הוא מפריז בהוצאות המלון (השייך לחברה) וסיימה במפתיע את החוזה שלה עמו. את המלון מנהל בינתיים יהושע שפירא, מן שקודם-לכן ניהל את מלון פא"ל-אמריקן בבתיים, זה שעלה באש. פנייה ללורן גורדון, מנהלו הקודם של מלון המינגל, לנהל את המלון ביס-המלח, לא נענתה, למרות התנאים ה"מפתים": 5000 לירות לחודש, ועוד אש"ל ודידה בערד. הוא התמנה כמנכ"ל מלון הקאונטרי-קלאב.

נשירתו של גיל לוי היא האחרונה ב"רשימה ארוכה של עוזבי החברה. לויז' צא בזמ"מ על חובתה לענייני ביוצע נמ"מי שהיה מנהל חטיבת-התעשייה ברסקו ואחר-כך עוזר מנכ"ל פא"ל-המלח, אורי

הבורסה 20% רווח למניות עץ לבוד

הקונה כיום את מניות עץ לבוד, ה"רשומות בבורסה האמריקאית, יעשה תוך חודש רווח של כ-20%, אם יקנה בשערי המניות של היום, כלומר, פחות משיעור דולר המנייה.

הסיבה: עץ-לבוד תחלק דיבידנד של כ-1.40 דולר למנייה. הודעה על כך תימסר עד 15-יוני, ביוני, תאריך אחרון, לפי חוקי ארה"ב, בו יכולה עץ-לבוד לפרסם מאזנים ולדווח על רווחיה. דיבידנד בשיעור כזה, על מנייה שמחירה כיום נע בין חמישה לשישה דולר, מבטיח רווח של לפחות 20%, תוך חודש.

בר-רצון, שוחרר מתפקידו. **דניאל גריר**, שהיה מנהל מחלקה ברשות-ה"חופים של מדינת ניו-יורק והובא לפני שנה לניהול רשת-המלונות של החברה בארץ, שוחרר מתפקידו.

סמנכ"ל רוזן מו"מ על עריכה

רבין

ונוס ההכנסה

בעיקבות מרשת הכנסותיו של הרש"ר יצחק רבין בתקופת כהונתו כשגריר (90 אלף דולר הכנסה ממתן 50 הרצאות, וכן הכנסות נוספות ממתן חסות לבני-מיצוה) — נתבקש מינהל-הכנסות המדינה לספק פרטים על נוהלי הצהרת-רווחו של אה"מ.

המינהל השיב כי החוק מחייב, שכל אזרח המשתכר למעלה מ-24 אלף לירות לשנה חייב להגיש מדי-שנה דיווח-שבון למס-ההכנסה. החוק מחייב בכך גם שרים, חברי-כנסת ודיפלומטים. דובר המינהל הכריז, כי השרים וחברי-הכנסת אכן מגישים מדי-שנה הצהרה. אשר לדיפלומטים, הנוהג הוא שממתינים עד לשובם ארצה, עם סיום תפקידם, ואז הם מגישים דיווח-שבון לגבי התקופה כולה.

גפני - יו"ר

איגוד המפיקים

באסיפה הכללית, הסוערת למדי, של איגוד המפיקים, התחוללה מתפיהה זוטא. בהנהלה החדשה יש רוב מוחלט לצניגי המפיקים הקטנים, אשר נציגם הבלוט, **וילי גפני**, נבחר כיו"ר ההנהלה. קודם שימש בתפקיד זה אמריים קישון, שנבחר עתה לתפקיד חדש — נשיא האיגוד.

באסיפה מתחו המשתתפים ביקורת על כך שהנהלת האיגוד מייצגת רק את מפיקי הסרטים, ולא את המפיקים עבור הסלוויזיה, או מפיקי סרטים מוזמנים. המפיק **רם רון** טען כי מרכז האיגוד, **יצחק קול**, שהוא גם מנכ"ל אולפני הרצל, מחזיק בעמדה בלתי-סיבירה, בה הוא גם "דופק" את המפיקים כי מנהל האולפנים, וגם מייצג אותם בהנהלת האיגוד. רם רון מתח גם ביקורת חריפה על פעולות ההנהלה, ובעיקר על ההתקשרות עם **יהודית סלומון**, ש-תהיה נציגת האיגוד בלוס-אנג'לס. כן מתח ביקורת חמורה על קישון, ושאל מה הוא עשה בכלל למען המפיק הקטן. חברי ההנהלה החדשה הם: **וילי גפני**, ישראל רינגל, רם רון, מי-כה שגריר, צבי שפילמן, משה גולן ואפרים קישון.

תפקידם לא הצדיק החזקת רכב. גם בתחום הפיננסי השתפר מצב הדפוס. לעומת המצב הקודם, כאשר הסתובבו בחוץ שיקים ושטרות בסך 1.8 מיליון לירות, פדה הימלפארב את כולם וכעת הוא משלם בשטרות של לקוחות בלבד. במיסגרת המאמץ לצמצום ההוצאות, החלה החרפת-יחסים עם העובדים, ש-הגיעה לשיאה באסיפה-כללית שנערכה בשבעה עשרה. האסיפה החליטה על נקיטת-תקומה עם הימלפארב, ומנייה לכל ה"גורמים בבקשה להחליפו. כתגובה ה"כנסה מועצת-המנהלים של החברה ה"מאחדת לפיטסוים, והחליטה על מתן תמיכה מלאה להימלפארב.

תביעה נגד מלון פלאזה

הוועדה המחוזית לבניין-עיר של תל-אביב החליטה לתבוע לדין את מלון פלאזה, על חריגה מאחוזי הבנייה. ה"וועדה אישרה למלון כ-400 אחוזי בנייה, בפועל נבנו — למעלה מ-412%. בעיקבות החריגה של מלון פלאזה ביקש גם **חיים שיף**, הבונה את מלון דיפלומט ברחוב הירקון בתל-אביב, לא-שר לו אחוזים כדוגמת אלה של מלון פלאזה. הוועדה המקומית לבניין-עיר החליטה לאשר לו רק מה שהותר בזמנו כחוק למלון פלאזה, חיינו 16 קומות מלון בלבד.

במדינה

אורחים

סביב העולם - באופנוע

שני צעירים מסיירים בעולם — בעיקבות המרט "אדם בעיקבות גורדון"

"הנה פיטר פונדה ודניס הופר!" צעקו עוברים-ישראלים למראה צמד רוכבי-אופנוע המגודלים, שחצו בטיסה וברעם-מנוע עים את רחוב דיונגוף בתל-אביב. בחמסין התל-אביבי ניראו הדמויות מוזרות בתכלית, על מכוני-העור השחורים והעבים, המגפיים ומיקסו-טורנייה-העור הכבד דים והמבטיחים שלהם. **לברוך מהשיגרה**. הסטודנט וולטר מארסל ומהנדס-המכוניות ביט ריינר, שגיי הם ילידי שווייץ. החלו את מסע-האופנועים שלהם סביב העולם בקיץ שעבר. שני ה"הרפתקנים בני ה-21 מאסו בחיי-השיגרה שלהם בעיר-מגוריהם, ציריך, והחליטו לראות עולם ומלואו מבעד למשקפיהם. הם עזבו את שווייץ ויצאו לגרמניה, הולנד ודנמרק. אחר הגיעו לצרפת. סיירו בארץ, ומשם — העמיסו את האופנועים על ספינה, חצו את תעלת הלאמאנש והחלו מטיילים באנגליה ובסקוטלנד.

מיטענם האישי היה מצומצם ביותר, ורכושם החשוב היחיד — רישיון-נהיגה בינלאומי. מן האיים הבריטיים חזרו לתקופה קצרה הביתה, לשווייץ, לשאוף רוח, ואחר יצאו למסעם הנוכחי — שישה חודשי דהירה על-פני מדינות הים-התיכון. מסע זה, שהחל לפני כחודש ימים, נפתח באיטליה, ונמשך דרך חופי יוגוסלביה אל הרי מונטנגרו, וליוון. כאן עלו על אונייה שהביאה אותם לנמל חיפה. אחרי שהייה קצרה בישראל, ימשיכו ה"שניים דרומה, להציהאי סיני, ויחצו את תעלת סואץ בדרכם למצרים, ומשם ללוב, תוניסיה, אלג'יר ומרוקו. ומאפריקה — דרך נמל גיברלטר — לספרד, צרפת, לז'קסבורג, וחזרה לשווייץ. תוכניתם "לקפוץ" לתורכיה התבטלה, עקב המצב באזור. חיי-הרפתקה. את הלילות בדרכים אנחנו מבליים באוהל-סיירים שהבאנו אית-

אופנועים מארסל וריינר אופנוע בלי חשיש

נו, סיפר ביט ריינר. "לפעמים אנחנו לנים במעונות-סטודנטים. בתרמילים האישיים יש לנו כירת-שדה, מגבות, כלי-הצחה ו"מינימום של בגדים. "לצערנו", התודה בחיוך, "החברות שלנו פחדו להצטרף. הן מפונקות מדי." את התיקונים באופנועיהם מבצעים ה"טיילים הנועזים במורדיהם. "מחיריהם של בישראל הם הגבוהים ביותר בהם נתקלנו עדיכה." סיפרו, אבל לפחות מקבלים אותנו כאן יפה מאד. "בלל, נראה לנו שאדיבות זה עניין של גיאוגרפיה. למשל, מטרייטט שבאיטליה ועד דוברובניק שביוגוסלביה, קיבלו אותנו יפה. אבל מחרי מונטנגרו דרומה, פגשנו אנשים עניים מאוד והדשניים מאוד.